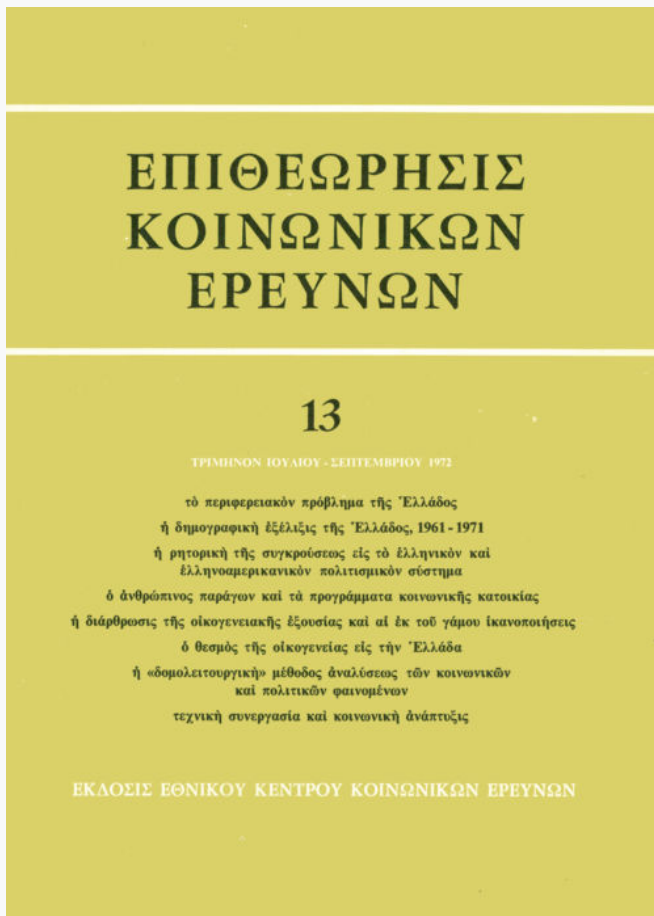

The Greek Review of Social Research

Vol 13 (1972)

13

Η διάρθρωσις της οικογενειακής εξουσίας και αι εκ του γάμου ικανοποιήσεις

Κωνσταντίνα Σαφιλίου-Rothschild

doi: [10.12681/grsr.494](https://doi.org/10.12681/grsr.494)

Copyright © 1972, Κωνσταντίνα Σαφιλίου-Rothschild

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Σαφιλίου-Rothschild K. (1972). Η διάρθρωσις της οικογενειακής εξουσίας και αι εκ του γάμου ικανοποιήσεις. *The Greek Review of Social Research*, 13, 92–100. <https://doi.org/10.12681/grsr.494>

ἡ διάρθρωσις τῆς οικογενειακῆς ἐξουσίας καὶ αἱ ἐκ τοῦ γάμου ικανοποιήσεις

ὑπὸ

Κωνσταντῖνας Σαφιλιού
- Rothschild

Τακτικῆς Καθηγητῆρας Κοινωνιολογίας,*
Wayne State University, Detroit,
Michigan, ΗΠΑ

*Ανατύπωσις ἐκ τοῦ
Journal of Marriage and the Family,
τόμ. XXIX, ἀριθμ. 2, Μάιος 1967

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ¹

Παρά τὸ ὅτι ἡ ἀγροτικὴ ἑλληνικὴ οἰκογένεια ἔχει γίνεαι ἀντικείμενον πολλῶν ἀνθρωπολογικῶν καὶ κοινωνιολογικῶν ἀγροτικῶν μελετῶν ὑπὸ Γάλλων, Ἀγγλῶν καὶ Ἀμερικανῶν κοινωνιολόγων, καὶ παρὰ τὸ ὑψηλὸν ποσοστὸν ἀστικοποιήσεως κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ἡ ἀστικὴ ἑλληνικὴ οἰκογένεια οὐδέποτε ἀπασχόλησε τοὺς ἐρευνητάς.² Οὕτως ἡ παροῦσα ἐρευνα, ἡ ὁποία διενεργήθη κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1964, ἀντιπροσωπεύει τὴν πρώτην ἐπιστημονικὴν μελέτην περὶ τῆς ἀστικῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

Τὸ δείγμα συνίσταται ἐκ 250 κατὰ τύχην ἐπιλεγέντων ὑπᾶνδρων ζευγῶν Ἀθηναίων. Εἰς 133 περιπτώσεις ἡ συνέντευξις ἐγένετο μὲ τὴν σύζυγον καὶ εἰς τὰς ὑπολοίπους 117 περιπτώσεις μόνον μὲ τὸν σύζυγον. Τὰ πορίσματα τῆς μελέτης ταύτης συγκρίνονται πρὸς τὰ πορίσματα τῆς ἐρέυνης περὶ τῆς γαλλικῆς ἀστικῆς οἰκογενείας τῆς διενεργηθείσης ὑπὸ τῆς Andrée Michel ἐπὶ 550 κατὰ τύχην ἐπιλεγεισῶν οἰκογενειῶν. Πρὸς σύγκρισιν τῶν ἑλληνικῶν καὶ γαλλικῶν πορισμάτων, ἡ παροῦσα μελέτη ἐξετάζει μόνον τὰς ἀπαντήσεις τῶν γυναικῶν, δεδομένου ὅτι κατὰ τὴν γαλλικὴν ἐρευναν δὲν ἐγένετο συνέντευξις μὲ τοὺς ἄρρενας.

Δύο μείζονες μεταβληταί, βασικαὶ διὰ τὴν κατανόησιν τῶν σχέσεων τῶν συζύγων καὶ τῆς δυναμικότητος αὐτῶν, τίθενται ἐντάθῃα ὑπὸ συζήτησιν: (α) ἡ διάρθρωσις τῆς ἀσκουμένης ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ἐξουσίας, καὶ (β) αἱ ἐκ τοῦ γάμου ἱκανοποιήσεις.

μεθοδολογία

*Ἡ ὕψις τῆς οἰκογενειακῆς ἐξουσίας ἐμελετήθη ἐπὶ τῇ βάσει ὀκτῶ ἀποφάσεων θεωρηθεισῶν ὡς τῶν πλέον σημαντικῶν ἐν συναρτήσει πρὸς τὸ ἑλληνικὸν

* Ἡ Κωνσταντῖνα Σαφιλιού-Rothschild εἶναι Τακτικὴ Καθηγήτρια Κοινωνιολογίας καὶ Διευθύντρια τοῦ Κέντρου Ἑρευνῶν ἐπὶ τῆς Οἰκογενείας εἰς τὸ Wayne State University ἐν Detroit, Michigan.

1. Ἡ συλλογὴ τῶν δεδομένων ἐπραγματοποιήθη δι' ἐπιχορηγήσεως ἐν μέρει ἐκ τοῦ Ἰδρυματος Foundation Fund for Research in Psychiatry, ἡ δὲ ἀνάλοσις αὐτῶν δι' ἐπιχορηγήσεως τοῦ National Institute for Mental Health. Παλαιότερα μορφή τοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ ἀνεγνώσθη ἐνώπιον τοῦ Ἐκτου Παγκοσμίου Κογκρέσσου Κοινωνιολογίας, εἰς Evian Γαλλίας, 4-11 Σεπτεμβρίου 1966.

2. Ἡ μόνη εἰδικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς οἰκογενείας τῆς ὑπαίθρου εἶναι ἡ τοῦ J. K. Campbell, ἡ φέρουσα τὸν τίτλον *Honour, Family, and Patronage*, Oxford: Clarendon Press, 1964. Ἄλλαι μελέται, ὡς τῶν E. Friedl, *Vassilika, A Village in Modern Greece*, (New York: Holt, Rinehart, and Winston, 1962), Irwin T. Sanders, *Rainbow in the Rock* (Cambridge: Harvard University, 1962), καὶ τοῦ Henri Mendras, *Six Villages d'Epire* (UNESCO, Mission Report No. 11, 1961), ἠσχολήθησαν ἐν μέρει μόνον μὲ τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν τῆς ὑπαίθρου.

ΠΙΝΑΞ 1. Βαθμοί εξουσίας και στάδια οίκογενειακοῦ κύκλου

Βαθμοί εξουσίας	Στάδια οίκογενειακοῦ κύκλου						
	Νεόνυμφοί ἀνε τέκνων	Ἄτεκνα ζεύγη	Ζεύγη ἔχοντα τέκνα προσχολικῆς ἡλικίας	Ζεύγη ἔχοντα τέκνα σχολικῆς ἡλικίας	Ζεύγη ἔχοντα τέκνα ἐφηβικῆς ἡλικίας	Ζεύγη ἔχοντα ἐνήλικα τέκνα	Ζεύγη μόνα μετά τῆν ἀπομάκρυνσιν τῶν τέκνων
Ἑλλάς	3,08	2,92	2,87	2,67	2,55	2,62	2,46
Γαλλία	2,09	2,04	2,20	1,90	2,02	1,96	1,73

πολιτιστικὸν ἐπίπεδον.¹ Αἱ ἀποφάσεις αὐτὰ ἀναφέρονται εἰς (1) τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων, (2) τὴν διαχείρισιν τῶν διαθεσίμων χρημάτων, (3) τὰς σχέσεις μετὰ τῶν πενθερῶν, (4) τὸν τρόπον διαθέσεως τοῦ ἐλευθεροῦ χρόνου, (5) τὸν ἀριθμὸν τῶν τέκνων, (6) τὴν ἐπιλογὴν τῶν φίλων, (7) τὴν ἀγορὰν εἰδὼν ἱματισμοῦ δι' ὀλόκληρον τὴν οἰκογένειαν, καὶ (8) τὴν ἀγορὰν ἐπίπλων καὶ ἄλλων οἰκιακῶν σκευῶν.

Εἰς τοὺς ἐπιλεγέντας ἐτέθη ἡ ἀνοικτὴ ἐρώτησις, ὅπως π.χ. «ποίου ἡ γνώμη ἐπικρατεῖ συνήθως εἰς ἐκάστην τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων;», καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀπαντησῶν τῶν ἐγένετο σχετικὴ βαθμολογία ἀντιπροσωπεύουσα τὸν βαθμὸν τῆς ἀσκουμένης ὑπὸ ἐκάστου συζύγου εξουσίας.²

Εἰς τὴν γαλλικὴν μελέτην ὁ βαθμὸς τῆς εξουσίας ὑπελογίσθη ἐπὶ τῇ βάσει δέκα ἀποφάσεων (πέντε ἐκ τῶν ὁποίων ἦσαν ὅμοια πρὸς ἐκεῖνας τῆς ἐλληνικῆς μελέτης³), αἱ ὁποῖαι ἐθεωρήθησαν σημαντικαὶ διὰ τὴν γαλλικὴν οἰκογένειαν.

Πιθανὸν νὰ ἀμφισβητηθῇ ἂν τὰ πορίσματα τῶν δύο τούτων μελετῶν, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἀσκουμένης εξουσίας, εἶναι δυνατόν νὰ συγκριθοῦν. Ἄς σημειωθῇ ἐν τούτοις ὅτι ἂν ἡ σύγκρισις ἀπολύτων ἀριθμῶν εἶναι ἀδύνατος, δὲν ὑφίσταται λόγος διὰ τὸν ὅποιον αἱ κατεθῶνσεις ἐγκύρων προτύπων οἰκογενειακῆς εξουσίας νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ συγκριθοῦν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αἱ «πολιτιστικῶς ἰσότητον» ἐρωτήσεις, εἰπὶ ἐξ ἴσου ἔγκυροι, ἂν μὴ περισσότερον ἔγκυροι, ἀνὰ ταυτοσήμους ἔρω-

τήσεις, αἱ ὁποῖαι δυνατόν νὰ γίνον ἀφορμὴ πεπλανημένων συμπερασμάτων, ὅταν χρησιμοποιοῦνται εἰς πολιτιστικῶς διάφορον περιβάλλον.

Ἡ ἱκανοποίησις τῆς συζύγου ἐκ τῆς ἐγγάμου σχέσεως ἐμετρήθη διὰ μονάδος βασιζομένης ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς προερχομένης ἐκ: (1) τῆς κατανοήσεως ἐκ μέρου τοῦ συζύγου τῶν προβλημάτων τῆς συζύγου του, (2) τῆς τρυφερότητος τῆς ἐπιδεικνυομένης ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν σύζυγόν του, (3) τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, καὶ (4) τῆς συγκριτικῆς ὑπὸ τῆς συζύγου θεωρήσεως τῶν προσωπικῶν συζυγικῶν σχέσεων τῆς πρὸς ἐκεῖνας τῶν φίλων καὶ συγγενῶν αὐτῆς.⁴ Εἰς τὴν γαλλικὴν μελέτην ἡ ἐπιτυγχανομένη ἱκανοποίησις ἐβασίσθη ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν ἰδίων ἐρωτητήσεων ὡς εἰς τὴν ἐλληνικὴν.

πορίσματα

Ἑξουσία

Ἡ ἐπιρροή τῆς ἰδιομορφίας τοῦ χαρακτήρος τῶν συζύγων καὶ τὰ στάδια τοῦ οἰκογενειακοῦ κύκλου ἐξητάσθησαν, ὡς πρὸς τὴν σχέσιν τῶν μετὰ τὸν βαθμὸν τῆς οἰκογενειακῆς εξουσίας τῶν Ἑλλήνων καὶ Γάλλων συζύγων.

Ἡ οἰκογενειακὸς κύκλος. Εἰς τὴν Ἑλλάδα φαίνεται ὅτι γενικῶς ἡ εξουσία τοῦ συζύγου εἶναι μεγαλύτερη εἰς περίπτωσιν ἀτεκνίας, ἐνῶ μειοῦται μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τέκνων (Πίναξ 1). Ἡ τάσις αὕτη εἶναι ἀντίθετος πρὸς ἐκεῖνην τὴν παρατηρουμένην εἰς τὴν γαλλικὴν οἰκογένειαν⁵ (καὶ εἰς τὴν οἰκο-

1. Διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν πολιτιστικῶν λόγων διὰ τοὺς ὁποίους ἄλλαι ἀποφάσεις ἀπεκλείσθησαν, ἐνῶ συμπεριελήφθησαν αἱ ἐν λόγῳ ὀκτώ, βλέπε Robert O. Blood, Jr., Reuben Hill, André Michel καὶ Constantina Safilios-Rothschild, «Comparative Analysis of Family Power Structure: Problems of Measurement and Interpretation», ἀνακοίνωσις γενομένη εἰς τὸ IX Διεθνὲς Σεμινάριον διὰ τὴν Ἑρευναν τῆς Οἰκογενείας, ἐν Τόκιῳ Ἰαπωνίας τὸν Σεπτέμβριον 1965.

2. Ὁ βαθμὸς 5 ἐδόθη εἰς τὴν ἀπάντησιν «ὁ σύζυγός μου» ἢ «πάντοτε ὁ σύζυγός μου», ὁ βαθμὸς 4 εἰς τὴν ἀπάντησιν «ὁ σύζυγός μου συχνότερα ἀπὸ μένα», ὁ βαθμὸς 3 εἰς τὴν ἀπάντησιν «μαζὶ ἀποφασίζουμε», ὁ βαθμὸς 2 εἰς τὴν ἀπάντησιν «ἐγὼ μάλλον παρά ὁ ἄνδρας μου», καὶ ὁ βαθμὸς 1 εἰς τὴν ἀπάντησιν «ἐγὼ ἢ ὁ σύζυγός μου».

3. Αἱ πέντε κοιναὶ ἀποφάσεις ἦσαν: (1) ἡ χρῆσις χρημάτων, (2) ἡ ἐπιλογὴ φίλων, (3) ἡ ἀγορὰ οἰκιακῶν σκευῶν, (4) ἡ ἀγορὰ ἐπίπλων, καὶ (5) αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰ τέκνα.

4. Ὁ βαθμὸς ἱκανοποιήσεως ἦτο ἄθροισμα βαθμῶν βασιζόμενον ἐπὶ τῶν τεσσάρων σημείων τῆς ἐκ τοῦ γάμου ἱκανοποιήσεως. Εἰς ἕκαστον θέμα ἐδόθη ὁ βαθμὸς 5, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπάντησις ἦτο «πολὺ ἀκανοποιημένη», 4 ἂν «ἀκανοποιημένη», 3 ἂν ἡ ἀπάντησις ἦτο «δὲν μπορῶ νὰ παραπονεθῶ», 2 ἂν ἡ ἀπάντησις ἦτο «ἂν μποροῦσαν νὰ ἦταν καλύτερα τὰ πράγματα», καὶ ὁ βαθμὸς 1 ἂν ἡ ἀπάντησις ἦτο «εἶμαι ἀπογοητευμένη».

5. André Michel, «Comparative Data Concerning the Interaction in French and American Families», *Journal of Marriage and the Family*, 29: 2 (Μάιος 1967). Ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ αἱ ἐρμηνεῖαι τῆς παρούσης μελέτης τῆς συγγραφῆς αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν γαλλικὴν οἰκογένειαν ἐλήφθησαν ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν μορφήν τῆς ἐργασίας, ἡ ὁποία ἀνεγνώσθη ἐνώπιον τοῦ Ἑκτου Παγκοσμίου Κογκρέσσου Κοινωνιολογίας εἰς Ἐνια τῆς Γαλλίας, 4-11 Σεπτεμβρίου 1966. Ἐπίσης, ἡ

γένεταν τῆς πόλεως Detroit, κατόπιν σχετικῆς μελέτης τοῦ Blood καὶ Wolf²⁾, ὅπου ἡ ἀπόκτησις τέκνων ἐπαυξάνει τὴν ἐξουσίαν τοῦ συζύγου. Εἰς τὴν Γαλλίαν (καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας) ἡ ἐξάρτησις τῆς γυναίκος ἐκ τοῦ συζύγου τῆς αὐξάνει εἴτε διότι παύει αὐτὴ νὰ ἐργάζεται μετὰ τὴν τεκνοποιίαν εἴτε ἔνεκα τῶν νέων εὐθυνῶν τῶν δημιουργουμένων ἐκ τῆς τεκνοποιίας. Διὰ τὴν Ἑλληνίδα, ἐν τούτοις, ἡ μητρότης δὲν ἀποτελεῖ τόσον κρίσιμον μεταβατικὴν περίοδον, ὡς συμβαίνει τοῦτο διὰ τὰς Γαλλίδας.

Ἐπάρχουν ἐνδείξεις ἐξ ἄλλων συγκεντρωθέντων στοιχείων, ὅτι ἡ μητρότης εἰς τὴν Ἑλλάδα συμβιβάζεται μετὰ τὸν ρόλον τῆς ἐργαζομένης μητρός, κυρίως διότι ὑπάρχουν γυναῖκες συγγενεῖς (καὶ ἰδίως μάμμαι), αἱ ὅποια κατοικοῦσαι πλησίον τοῦ ζευγους εἶναι πρόθυμοι νὰ φυλάσσουν τὰ παιδιὰ κατὰ τὰς ὥρας ἐργασίας τῆς μητρός τῶν.³⁾

Ἡ μείωσις τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἑλληνοσ συζύγου, ἡ ὁποία ἀρχίζει μετὰ τὴν γέννησιν τέκνων, ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὸ ὅτι αἱ περὶ μορφώσεως τῶν παιδῶν ἀποφάσεις ἐμπιπνουν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς συζύγου (εἰς 62% τῶν περιπτώσεων τὰ περὶ μορφώσεως θέματα ἦσαν ἀποφάσεις γυναικῶν). Οὕτως, ὅταν ἐν τῷ τῆς οικογενείας ὑπάρχουν τέκνα προσοικτικῆς ἡλικίας, ὁ σύζυγος ἐξακολουθεῖ ἄσκαν ἐξ ἴσου ἱσχυρὰν ἐπιρροὴν ἐπὶ πασῶν τῶν λοιπῶν ἀποφάσεων ὡς καὶ κατὰ τὴν πρό τῆς τεκνοποιίας περίοδον· ἀλλὰ γενικῶς ὁ βαθμὸς τῆς ἐξουσίας του ἐλαττοῦται, ἐπειδὴ εἰς τὰς ἀποφάσεις περὶ ἀνατροφῆς τῶν τέκνων βαρύνουσιν γνῶμην ἔχει ἡ σύζυγος.

Γενικῶς, φαίνεται ὅτι ἡ παρουσία τέκνων παρέχει εἰς τὴν Ἑλληνίδα σύζυγον ἠδξῆμένα δικαιώματα ὅστε νὰ λαμβάνῃ καὶ νὰ ἐπιηρεάζῃ ἀποφάσεις, καὶ κυρίως ἐκεῖνας αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὰ τέκνα. Τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐνισχύονται αὐξανομένης τῆς ἡλικίας τῶν τέκνων. Παρομοίαι τάσεις παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν οικογένειαν, ἀλλὰ αὐτὴ ἀρχίζει μετὰ τὴν περίοδον τῆς σχολικῆς ἡλικίας, ἐνῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ τοιαύτη τάσις παρατηρεῖται ἄμεσως μετὰ τὴν γέννησιν τέκνου.

Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόλησις τῶν γυναικῶν. Τὰ συγκριτικὰ στοιχεῖα τοῦ πίνακος 2 διὰ τὰς ἑλληνικὰς καὶ γαλλικὰς ἀστικὰς οικογενείας δεικνύουν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν (ὡς

ΠΙΝΑΞ 2. Βαθμοὶ ἐξουσίας καὶ κατάστασις ἀπασχόλησεως τῆς συζύγου

Βαθμοὶ ἐξουσίας	Ἀπασχόλησις τῆς συζύγου	
	Ἐργαζόμεναι	Μὴ ἐργαζόμεναι
Ἑλλάς (γυναῖκες ἀποκρινόμεναι)	2,33	2,78
Ἑλλάς (ἄνδρες ἀποκρινόμενοι)	2,97	3,12
Γαλλία	1,90	2,03

Τὸ τέταρτο στατιστικὸς σημαντικὸν εἶ' ἐπίπεδον πιθανότητος .05 διὰ τὰς ἀποκρίσεις Ἑλληνίδας, ἀλλ' οὐκ ἔστι σημαντικὸν διὰ τοὺς ἀποκρίθεντας ἄνδρας.

ἐπίσης καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας³⁾, ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόλησις τῆς συζύγου ἐλαττώνει τὸν βαθμὸν ἐξουσίας τὸν ἀσκούμενον ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς. Ἀλλὰ εἶναι λίαν ἐνδιαφέρον νὰ ἐξετάσωμεν τὰ εἶδη τῶν ἀποφάσεων τὰς ὁποῖαι λαμβάνει συνήθως ἡ ἐργαζομένη σύζυγος. Αὐταὶ ἀφοροῦν εἰς τὴν καθόλου ἀγωγὴν τοῦ τέκνου, εἰς τὴν ἀγοράν ἱματισμοῦ δι' ὀλόκληρον τὴν οἰκογένειαν, τὴν ἀγορὰν ἐπίπλων καὶ ἄλλων εἰδῶν οἰκιακῆς χρήσεως καὶ, σπανιότερον, τὴν διαχείρισιν τοῦ οικογενειακοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν χρημάτων.

Ὅλαι αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ συνήθως λαμβάνονται ὑπὸ τῆς συζύγου καὶ σχεδὸν πάντοτε ὑπὸ τῆς ἐργαζομένης συζύγου. Ἀντιθέτως αἱ λαμβανόμεναι συνήθως ἀποφάσεις ὑπὸ τοῦ συζύγου, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐπιλογὴν φίλων καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἐλευθέρου χρόνου, ὡς καὶ ἐκεῖνα, αἱ ὁποῖα συνήθως λαμβάνονται ἀπὸ κοινοῦ καὶ αἱ ὁποῖα ἀφοροῦν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν τέκνων καὶ τὰς σχέσεις μετὰ τῶν πενητέρων, δὲν ἐπιηρεάζονται ὑπὸ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπασχόλησεως τῆς συζύγου. Οὕτω, καίτοι αἱ σύζυγοι αἱ ἔχουσαι ἴδιον εἰσοδῆμα δύναται νὰ λαμβάνουν πλεονεξ ἀποφάσεις ἐντὸς τῆς ἑλληνικῆς οικογενείας, ἡ ἐξουσία τῶν αὐτῶν περιορίζεται εἰς τὰς ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι προστιδιάζουν περισσότερο ἐν τῇ γυναικῇ, καὶ δὲν ἀπειλεῖ ἄμεσως τὴν θέσιν τοῦ συζύγου εἰς τὴν οἰκογένειαν.

Συγκρίνοντες τὰς ἀπαντήσεις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τὴν ὁποῖαν ἔχει ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόλησις τῆς συζύγου ἐπὶ τῆς λήψεως τῶν ἀποφάσεων, δυνάμεθα νὰ ἀποδώσωμεν τὴν σημαντικὴν ἀσμεφονίαν τῶν ἀπαντήσεων τῶν εἰς τὴν ἀπροθυμίαν τοῦ ἀνδρὸς νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόλησις τῆς συζύγου του μειώνει τὴν ἐξουσίαν του ὡς πρὸς τὴν λήψιν ἀποφάσεων εἴτε εἰς τὴν ζωὴν ἀπροθυμίαν τῆς ἐργαζομένης συζύγου νὰ ὑπερβάλλῃ τὴν θέσιν τῆς εἰς τὴν ὅλην διάρθρωσιν τῆς οικογενειακῆς ἐξουσίας.

Ἡ πρώτη ἐξήγησις φαίνεται περισσότερο πιθανή,

3. Robert O. Blood, Jr., «The Measurement and Bases of Family Power: A Rejoinder», *Marriage and Family Living*, Νοέμβριος 1963, σελ. 475-478.

συγγραφεὶς προσήρμοσε μέρη τῆς ὑπὸ τῆς Michel μεταφράσεως τοῦ ἀρχικοῦ ἐρωτηματολογίου τοῦ Robert Blood διὰ τὴν μελέτην τῆς ἑλληνικῆς οικογενείας.

1. Robert O. Blood, Jr. καὶ Donald M. Wolfe, *Husbands and Wives*, New York: The Free Press, a Division of the Macmillan Co., 1960, σελ. 42-43.

2. Constantina Safilios-Rothschild, «The Decision to Have Children in Urban Greece», μὴ εἰσέτι ἐκδοθὲν ἄρθρον σχετικῆς ἐρευνῆς.

δεδομένου ότι πολύ Ισχυραί εκ παραδόσεως άξίαι εις τήν Έλλάδα άπαιτοϋν, όπως ο άνήρ είναι ο Ισχυρός άρχηγός τής οίκογενείας, ή άπόλυτος έξουσία του όποιου δέν δύνανται να άμφοισβητηθή.

Λαμβανομένης ύπ' όψιν τής πολιτιστικής αύτης πραγματικότητας είναι πολύ δύσκολον διά τόν Έλληνα να παραδεχθή ότι δέν είναι άπόλυτα κυρίαρχος τής οίκογενείας του, έστω και όταν γνωρίζη ότι πράγματι δέν είναι. Τούναντίον, εις τήν περίπτωση των γυναικων δέν ύπάρχον γνωστά πρότυπα Ισχυροϋ φεμινισμού, έστω και διά τās έργαζόμενας, γεγονός τó όποιον θά ήτο δυνάτον να έξηγήση πιθανήν προκατάληψιν εις τās άπαντήσεώς του, ένεκα έπιθυμίας των να υπερβάλλουν τήν έξουσίαν των έντός τής οίκογενείας.

Η μόρφωσις του συζύγου. Τά συγκριτικά στοιχεία του πίνακος 3 διά τās έλληνικάς και γαλλικάς οίκογενείας δεικνουν ότι εις τās άστικές περιοχάς τής Έλλάδος, όσον ευρύτερα είναι ή μόρφωσις του συζύγου τόσον ολιγότερον αυταρχικοί είναι ούτος. Αντιθέτως, ύπάρχει ή τάσις να αύξάνη ή έξουσία του Γάλλου συζύγου, καθ' όσον αύξάνει ή μορφωτική συγκρότησις του.

Η άνάλοσις των δεοντολογικών δεδομένων των συγκεκριθέντων κατά τήν αύτην έρευνα δεικνυει ότι ή μόρφωσις άπολυτρώνει τους Έλληνας εκ τών εκ παραδόσεως προκατάληψεων ούτως, ώστε να προσβλέπουσιν πρός τās συζύγους τών ως ίσοτίμους—συμτρόφους και φίλας—των όποιων την γνήριον πρέπει να ζητοϋν πρό τής λήψεως άποφάσεων, και εις τās όποιας πρέπει να παρέχεται ή πρωτοβουλία να λαμβάνουν μόνα αύται ώρισμένα άποφάσεις.¹ Η μόρφωσις, έντός του έλληνικού πολιτιστικού πλαισίου, φαίνεται ότι συνδέεται με περισσότερον εκσυγχρονισμένους και φιλελευθερούς τρόπους συμπεριφοράς, οι όποιοι εννοοϋν ίσοτιμίαν κατά τήν άσκηση τής έξουσίας μεταξύ των συζύγων. Αντιστοιχως, όσάκις ο σύζυγος δέν ήτο μορφωμένος, είχε τήν τάσιν να αντιμετωπίζη τήν σύζυγόν του ως άπλην οίκοκυράν και μητέρα των τέκνων του, και όποσδήποτε ως ύποταλή του. Τουιστρόφους, δέν ήτο πρόθυμος να επιτρέπη εις αύτην τήν λήψιν άποφάσεων.

Ός πρός τούτο φαίνεται ότι ύφίσταται συμφωνία μεταξύ τής τηρουμένης ύπό των Έλλήνων άνδρων στάσεως ως πρός τήν ένδεδειγμένη άμοιβαίως συμπεριφοράν των συζύγων, και τής προμνησθεισης τακτικής των ως πρός τήν λήψιν άποφάσεων.

Τό έπαγγελμα του συζύγου. Διά λόγους συγκρίσεως, ήκολουθήσαμεν τόν αυτών τρόπον κατατάξεως των επαγγελμάτων, όπως και εις τήν γαλλι-

ΠΙΝΑΞ 3. Βαθμοί έξουσίας και επίπεδον μορφώσεως του συζύγου

Βαθμοί έξουσίας	Έπίπεδον μορφώσεως του συζύγου			
	Άπόφοιτοι Στοιχειώδους Έκπαιδύσεως	Μερικαί τάξεις Γυμν.	Άπόφοιτοι Γυμνασίου	Πανεπιστημιακή Έκπαίδευσ.
Έλλάς	2,98	2,75	2,58	2,57
Γαλλία	1,95	—	2,01	2,04

Χς στατιστικός σημαντικόν δι' επίπεδον πιθανότητας .01 (Έλλάς)

κήν μελέτην (Πίναξ 4). Καθ' ύπαρχούσας ένδειξεις, εις τήν Έλλάδα φαίνεται ότι οι πλέον αυταρχικοί σύζυγοι είναι (α) οι ιδιοκτητα βιοτεχνιών και έπιχειρήσεων όλων των μεγθών, και (β) οι ήμειοδικευμένοι και άνειδίκευτοι έργάται. Έξ άλλου, οι άσκούντες έπιστημονικά επαγγέλματα, οι άνωτεροι διοικητικοί ύπάλληλοι, οι διευθυνταί έπιχειρήσεων και οι δημόσιοι ύπάλληλοι οι κατέχοντες άνωτέρας θέσεις, είναι οι ελάχιστα αυταρχικοί. Έν τούτοις, είναι πολύ δύσκολον να γίνη ο διαχωρισμός τής επιδράσεως του επαγγέλματος αυτού καθ' έαυτού και τής μορφώσεως επί του βαθμού τής άσκουμένης έξουσίας ύπό εκάστου συζύγου. Έπί παραδείγματι, 66% των ιδιοκτητών έπιχειρήσεων και βιοτεχνιών έχουν μόνον στοιχειώδη εκπαίδευσιν, παράγων ό όποσος θα ήδύνατο, εις μέγαν βαθμόν, να έξηγήση τās εκ παραδόσεως άξίας και ακολουθήσων τήν αυταρχικήν των συμπεριφοράν έντός των κόλπων τής οίκογενείας.

Έν αντιθέσει πρός τās έλληνικά πορίσματα, τά γαλλικά στοιχεία δεικνουν ότι οι ελάχιστα αυταρχικοί σύζυγοι είναι οι ήμειοδικευμένοι και άνειδίκευτοι έργάται και ότι ή έξουσία του συζύγου τείνει να αύξάνη καθόσον αύξάνει ο βαθμός τής δεξιοτήτος, ή όποια άπαιτείται διά τήν άσκηση του επαγγέλματος αυτού, και ό βαθμός γοήτρου του επαγγέλματός του.

Ότε υπελογιση δείκτης κοινωνικής θέσεως επί τη βάσει τής μορφώσεως και του επαγγέλματος του συζύγου, διεπιστώθη και πάλιν ότι ή έξουσία του συζύγου εις τήν Έλλάδα ήτο πολύ ύψηλή μεταξύ των κατωτάτης κοινωνικής θέσεως προσώπων (κατωτάτης κοινωνικής τάξεως) και ελαχίστη μεταξύ των έχόντων ύψηλήν κοινωνικήν θέσιν (των άνηκόντων ηλαδη είς τήν άνωτέραν και άνωτέραν-μέσην τάξιν).

Υψος άποδοχών του συζύγου. Τά στοιχεία τά καταχωριζόμενα εις τόν Πίνακα 5 διά τήν Έλλάδα και τήν Γαλλία είναι δυνάτον να συγκριθούν μόνον μέχρις ένός σημείου, δεδομένου ότι εις τήν ελληνικήν μελέτην τά στοιχεία ταυτα αναφέρονται μόνον εις μή έργαζόμενας συζύγους (ό μισθος του

1. Constantina Safilios-Rothschild «Marital Role Definitions by Urban Greek Spouses», έργασία άναγνωσθείσα ένώπιον συνεδριάσεων του Έθνικού Συμβουλίου Οίκογενειακών Σχέσεων, εις Toronto του Canada, 21 Οκτωβρίου 1965.

ΠΙΝΑΞ 4. Βαθμοὶ ἐξουσίας καὶ ἐπαγγελματικαὶ κατηγορίαι

Βαθμοὶ ἐξουσίας	Ἐπαγγελματικαὶ κατηγορίαι						
	Ἀνεπίδευτοι καὶ ἡμιεπίδευτοι ἐργάται	Εἰδικευμένοι ἐργάται	Εἰδικευμένοι* ὑπάλληλοι	Βιοτέχναι* καὶ ἔμποροι*	Μέσοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι*	Ἀνώτεροι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι*	Ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα
Ἑλλάς	28,6	2,66	2,68	2,94	2,53	2,60	2,36
Γαλλία	17,9	2,00	2,00	—	2,05	2,02	2,08

* Αἱ ἐπαγγελματικαὶ αὐταὶ κατηγορίαι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδοθῶν ἀκριβῶς μὲ τὰς ἀντιστοιχοῦς ἐπαγγελματικὰς κατηγορίας τὰς ἀπαντωμένας εἰς ΗΠΑ. Ἡ κατηγορία «*employs qualifiés*» περιλαμβάνει τὰ κατώτερα ὑπαλλήλικα ἐπαγγέλματα, γραφεῖοι καὶ πωλήσεων. Ἡ τὸν «*artisans et commerçants*» τοὺς ἰδιοκτητὰς μικρῶν βιοτεχνιῶν καὶ ἐπιχειρήσεων ὁλῶν τῶν μεγάλων. Ἐς «*cadres moyens*» χαρακτηρίζονται τὰ χαμηλοτέρου ἐπιπέδου ἐπιστημονικὰ ἐπαγγέλματα καὶ ἄλλα μὲσου ἐπιπέδου διοικητικὰ θέσεις. Ἡ κατηγορία «*cadres supérieurs*» περιλαμβάνει ἐπιστημονικὰ ἐπαγγέλματα καὶ ἄλλας Α' κατηγορίας θέσεις, ὡς αἱ τῶν διευθυντῶν καὶ ἀνωτέρων διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

ΠΙΝΑΞ 5. Βαθμοὶ ἐξουσίας καὶ ἐπίπεδα μηνιαίου μισθοῦ

Βαθμοὶ ἐξουσίας	Ἐπίπεδα μηνιαίου μισθοῦ					
	Κάτω τῶν 1.000 δρχ.	1.000 - 2.000	2.001 - 3.000	3.001 - 4.000	4.001 - 6.000	Ἄνω τῶν 6.000 δρχ.
Ἑλλάς	3,61	2,99	2,77	2,26	2,87	2,73
Γαλλία	Κάτω τῶν 500 φράγκων	501 - 1.000	1.001 - 1.500	1.501 - 2.500	2.501 - 4.000	Ἄνω τῶν 4.000 φράγκων
	1,88	1,97	1,95	1,98	2,00	2,20

σύζυγοι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀπομονωθῆ ὅπου εἰργάζετο καὶ ἡ σύζυγος). Ἐνεκα τούτου, εἰς τὸν Πίνακα 5 παραλείπονται τὰ στοιχεία τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς ἐργαζομένας σύζυγους. Ἐφ' ὅσον δὲ αἱ περὶ μισθοῦ πληροφορίαι εἶναι ἀκριβεῖς καὶ βάσιμοι, τὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχοντα στοιχεία δεικνύουν ὅτι οἱ σύζυγοι μὴ ἐργαζομένον γυναικῶν ἀσκοῦν μεγαλύτερον βαθμὸν ἐξουσίας, ὅταν αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν εἶναι μικραὶ (μικρότεραι τῶν 2.000 δρχ. ἢ \$ 67 κατὰ μῆνα) παρὰ εἰς τὰς περιπτώσεις ὑψηλῶν μισθῶν (ἄνω τῶν 6.000 δρχ. ἢ \$ 200 κατὰ μῆνα). Ἡ σχέση τῆς αὐτῆ μεταξὺ εἰσοδήματος καὶ ἐξουσίας δὲν εἶναι σταθερὰ, δηλ. ὅπου ὁ μισθὸς τοῦ σύζυγου εἶναι μεγαλύτερος δὲν σημαίνει ὅτι καὶ ἡ ἐξουσία του εἶναι κατ' ἀνάγκην μικρότερα. Καὶ τοῦτο ὀφείλεται πιθανῶς εἰς τὸ ὅτι οἱ ἐχοντες ὑψηλὰς ἀποδοχὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην οἱ πλέον μορφωμένοι. Οὕτως, ὀρισμένοι σύζυγοι ἀνήκοντες εἰς ὑψηλοτέραν μισθολογικὴν κλίμακα δυνατόν νὰ εἶναι περισσότερο ἀυτάρκητοι ἀπὸ ὀρισμένους ἄλλους σύζυγους μὲ χαμηλοτέρας ἀποδοχὰς, ἔνεκα τῆς διαφορᾶς μορφώσεως.

Γενικῶς φαίνεται ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς κατ' ἐξοχὴν βιομηχανικῶς ἀνεπτυγμένας χώρας, ὡς αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Γερμανία, ἡ μεγάλη μόρφωσις τῶν συζύγων,

ἡ ἀπασχόλησις του εἰς ἐξειδικευμένον ἐπάγγελμα ἢ ἐπάγγελμα γοήτρου καὶ μὲ ὑψηλὸν μισθόν, τείνουν μᾶλλον νὰ μειώσουν παρὰ νὰ ἀυξήσουν τὴν ἐξουσίαν ἐντὸς τῆς οἰκογενείας.¹ Ἡ διαφορὰ αὕτη δυνατόν νὰ ἐξηγηθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξῆς ἐλληνικῶν φαινομένων, τὰ ὁποῖα πιθανώτατα παρατηροῦνται καὶ εἰς ἄλλας ἀναπτυσσομένας χώρας, τῶν ὁποίων ἡ ἀστικοποίησις συντελεῖται μὲ ταχὺν ρυθμὸν:

(α) Ἡ πλειονότης τῶν ἐμποροὑπαλλήλων, τῶν ἡμιεδικευμένων καὶ ἀνεπίδευτων ἐργατῶν χαμηλῆς μορφώσεως καὶ οἰκονομικῆς θέσεως, τῶν κατοικοῦντων σήμερον εἰς τὰς Ἀθήνας, εἶναι ἀγροτικῆς προελεύσεως καὶ ἀνατροφισθῆ καὶ ἔχουν προσφάτως μόνον μεταναστεύσει εἰς τὰς Ἀθήνας (κατὰ τὰ τελευταῖα 10 ἔως 15 ἔτη). Ἐφ' ὅσον εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιοχὰς ἡ κατὰ παράδοσιν ὑπὸ τοῦ ἄρρενος κυριαρχουμένη οἰκογενειακὴ διάρθρωσις συνεχίζει ἐπικρατοῦσα, οἱ ἄνδρες αὐτοὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κοινωνικοποιήσεώς των ἐδιδάχθησαν τὰς πατροπα-

1. Αἱ πληροφορίαι ἀ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἀστικὴν οἰκογένειαν ἐλήφθησαν ἐκ τῶν Blood καὶ Wolfe, ἐνθ' ἀνωτέρω, σελ. 28-34. Αἱ πληροφορίαι αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν γερμανικὴν οἰκογένειαν ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ Rene König, τὸ φέροντος τὸν τίτλον «*Family and Authority: The German Father in 1955*», *The Sociological Review*, 5: 1 (1957), καὶ ἰδιαίτερος ἐκ τῶν σελίδων 123-125.

ΠΙΝΑΞ 6. Βαθμοί εξουσίας και διαφοραί εις μόρφωσιν

Βαθμοί εξουσίας	Διαφοραί εις μόρφωσιν		
	Αί σύζυγοι μεγαλύτερας μορφώσεως	Σύζυγοι ίσως μορφώσεως	Αί σύζυγοι κατωτέρας μορφώσεως
Έλλάς	2,67	2,80	2,67
Γαλλία	1,85	1,99	2,07

X2 στατιστικός σημαντικός δι' επίπεδον πιθανότητας .01 (Έλλάς)

ραδότους άξίας συμφώνως προς τās όποιās ή άνήρ τής οίκογενείας έχει το δικαίωμα να έπιβάλλη την γνώμην των εις όλας τās άποφάσεις τής οίκογενείας, άπλως και μόνον διότι είναι άνήρ, άσχετως τής μορφώσεως, του έπαγγέλματος ή τής προς μάθσιν ίκανότητός του. Οί σύζυγοι ούτοι είναι λίαν άπρόθυμοι να παραχωρήσουν οιονδήποτε μέρος τής εξουσίας των εις τās συζύγους των, τās όποιās θεωρούν οικουράς και μητέρας, ύποτελείς εις την θέλησιν των.¹

(β) Η μόρφωσις, και ιδιαιτέρως ή πανεπιστημιακή μόρφωσις, συμβάλλει σημαντικώς εις την άπελευθέρωσιν των Έλληνων άνδρων εκ τής πατροπαραδότου προκαταλήψεως περι άνδρικής κυριαρχίας, ούτως, όστε να καθίστανται ούτοι πρόθυμοι να παραχωρούν εις τās συζύγους των το δικαίωμα να λαμβάνουν άρισμένας άποφάσεις και να ζητούν την γνώμην των δι' άλλας. Συνήθως, οί μορφωμένοι άνδρες έχουν φιλελευθέρας ιδέας και έπιθυμούν την μεταβολήν τής κατά παράδοσιν κοινωνίας. Μία εκ των φιλελευθέρων αυτών ιδεών άφορῃ εις την θέσιν των γυναικών εις την οίκογένειαν και την κοινωνίαν.

(γ) Είς την Έλλάδα, ώς και εις πολλάς άλλας άναπτυσσομένας χώρας, έν άντιθεσει προς τās εκβιομηχανισμένας χώρας, ή αξία ενός άνδρός δέν είναι δυνατόν να μετρηθῃ με κριτήριον το ύψος των άποδοχών του. Το φαινόμενον τουτο όφειλεται εις το ότι εξ αίτίας τής άσταθοῦς έλληνικής οικονομίας² και του μεγάλου ποσοστού άνεργίας κατά τα μεταπολεμικά έτη, και οί έπαρκώς εκπαιδευμένοι δέν ήδύναντο πάντοτε να εύρουν έργασίαν ή ή άμοιβή διά την έργασίαν των ήτο πολύ πενυχρά. Ούτως, όσάκις δέν ήτο εις θέσιν κανείς να κερδίση αρκετά χρήματα ή ήτο άνεργος, το γεγονός αυτό δέν είχεν άντίκτυπον εις την έπαρκείαν του ως άνδρός αλλά ήρμηνεύετο μάλλον ως άπουχία του κυβερνητικού προγραμματισμού και τής διοικήσεως.

Η μόρφωσις και αί δεξιότητες του Έλληνος συζύγου (και το εισόδημα αυτού) έπιδροῦν επί τής ίσορροπίας τής οίκογενειακής εξουσίας κατά τρόπον διάφορον εκείνου τής μορφώσεως, του έπαγγέλ-

ματος και του εισοδήματος του Γάλλου ή του Άμερικανου συζυγου' αιτια τουτου είναι ότι αί κρατούσαι αντιλήψεις εις τας αναπτυσσομένας είναι αισθητως οιαφοροι των κρατουσων εις τās εκβιομηχανισμένας χώρας. Εις τας πρώτας ισχύει ειςότι ή εκ παραουσεως αντιλήψις του επικρατουντος φύλου. Μιονον οια τής μορφώσεως αποβάλλουν την πατροπαραοστον αυτην πεποιτησιν. Ούτως, ή μόρφωσις, αν και οεν συνεπαγεται κατ' ανάγκην ευμενείς οικονομικας συνθηκας, συνήθως δρῃ ως δύναμις εκσυγχρονισμου και οισυρυνσεως τής αντιλήψεως. Εις τας κατ' εξοχην εκβιομηχανισμενας κοινωνιας, οπου επικρατει περισσοτερον το πνευμα της ισοτιμιας, ο ανηρ ουναται να ασκη εξουσιαν μόνον, οταν είναι εις θεσιν να αποδειξη ότι έχει αξιόλογα προσοντα—ευρείαν μορφωσιν, εξειδικευμένον επαγγελμα, υψηλόν εισοδημα—και όταν έχη τά προσοντα αυτά εις μεγαλύτερον βαθμόν από την σύζυγον του.

Διαφορά μορφώσεως μεταξύ συζύγων. Ο Πίναξ 6 οεικνυει ότι η εξουσία του συζύγου εις την Έλλάδα, έν αντιθεσει προς την Γαλλίαν, είναι μεγαλύτερα, όταν το μορφωτικον επίπεδον των δύο συζύγων είναι το αυτο. Περαιτέρω ανάλυσις των δεδομενων δεικνυει ότι, όταν τύχη οί σύζυγοι να έχουν την αυτην εκπαίδευσιν, το επίπεδον τής καταρτίσεως του είναι λίαν χαμηλόν: 72% αυτών είχαν συμπληρώσει εξ εως εννεα τάξεις σχολείου. Εις τās περιπτώσεις αυτάς το χαμηλόν επίπεδον μορφώσεως του συζύγου, και κατ' ακολουθίαν ή έμμονή αυτου εις τά πατροπαραόδοτα πρότυπα, εξηγούν τον σχετικώς υψηλόν βαθμόν εξουσίας τον όποιον άσκει.

Όταν ο σύζυγος ύπερτερη μορφωτικώς τής συζύγου του, έχει την τάσιν να παραχωρη εις αυτην μεγαλύτεραν εξουσίαν ως προς την λημιν άποφάσεων, διότι έχει ευρύτεραν μόρφωσιν και έπομένως περισσότερον φιλελευθέρας αντιλήψεις. Όταν το μορφωτικόν επίπεδον τής συζύγου είναι χαμηλόν, το επίπεδον μορφώσεως του συζύγου είναι εκείνου, το όποιον καθορίζει το ποσοστον εξουσίας το όποιον θα άσκήση ο ίδιος. Όταν όμως ή σύζυγος ύπερτερη εις μόρφωσιν του συζύγου, φαίνεται ότι το επίπεδόν της αυτό άνυψώνει την θέσιν της εις τά όμματα του συζύγου της, εις τρόπον όστε να είναι ούτος πρόθυμος να την συμβουλευεται, προκειμένου να λη-

ΠΙΝΑΞ 7. Βαθμοί ίκανοποιήσεως και αί εις μόρφωσιν επιτεύξεις του συζύγου

Βαθμοί ίκανοποιήσεως	Αί εις μόρφωσιν επιτεύξεις του συζύγου		
	Στοιχειώδης Έκπαίδευσις	Μέση Έκπαίδευσις	Πανεπιστημιακή Έκπαίδευσις
Έλλάς	3,60	3,53	3,81
Γαλλία	3,59	3,62	3,90

1. Safillios-Rothschild, «Marital Role Definitions by Urban Greek Spouses», βλ. άνωτέρω.

2. Η παρούσα μελέτη έδημοσιεύθη το πρώτον κατά Μάιον του 1967.

ΠΙΝΑΞ 8. Βαθμοὶ ἱκανοποιήσεως καὶ ἐπίπεδα μισθοῦ τοῦ συζύγου

Βαθμοὶ ἱκανοποιήσεως	Ἐπίπεδα μισθοῦ συζύγου					Ἄνω τῶν 6.000 δρχ.
	Κάτω τῶν 1.000 δρχ.	1.001 - 2.000	2.001 - 3.000	3.001 - 4.000	4.001 - 6.000	
Ἑλλάς	3,28	3,67	3,49	3,74	3,60	3,91
Γαλλία	3,40	3,62	3,56	3,83	3,83	4,10

φοῦν ἀποφάσεις προσιδιάζουσαι εἰς τὴν ιδιότητά της ὡς γυναικός, ἢ καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὴν μόνην τὴν λήψιν ἀποφάσεως. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ περιπτώσεις αὗται δὲν ἦσαν πολυάριθμοι (17 περιπτώσεις) καὶ ἡ διαφορά τοῦ μορφωτικοῦ ἐπίπεδου εἶναι λίαν σημαντικὴ, δεδομένου ὅτι 65% τῶν θηλέων ἦσαν ἀπόφοιτοι γυμνασίου ἢ πανεπιστημίου καὶ 88% τῶν ἀρρένων εἶχον συμπληρώσει μόνον ἕξ ἕως ἑννέα τάξεις σχολείου.

Εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι ἡ περὶ «προσόντων» θεωρία τοῦ Blood φαίνεται ὅτι ἰσχύει, τοῦλάχιστον ἐν μέρει, περισσότερον διὰ τὰς Ἑλληνίδας παρά διὰ τοὺς Ἕλληνας. Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόλησις τῆς συζύγου ἢ ἡ ἀνωτέρα (ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς) μόρφωσίς της, συντελοῦν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐξουσίας αὐτῆς ἐντὸς τῆς οἰκογενείας, διότι τὰ προσόντα της καταδεικνύουσι τόσον ἐκδηλοῦς τὰς ἰκανότητάς της, ὥστε καὶ οἱ συντηρητικώτεροι τῶν ἀνδρῶν νὰ παραδέχονται, κατ' ἀνάγκην, τὴν ἀξίαν της. Εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ ἴσοςζύγιον τῶν προσόντων, καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τῆς μορφώσεως τῶν συζύγων, φαίνεται νὰ ἐξηγῆ τὸ ἴσοςζύγιον τῆς ἐξουσίας εἰς τὴν οἰκογένειαν.

Ἰκανοποίησις ἐκ τοῦ γάμου

Καίτοι ἡ ἐκ τοῦ γάμου ἱκανοποίησις εἶναι κατὰ μέγα μέρος ὑποκειμενικὸν συναίσθημα, ἡ ἐπίδρασις ὀρισμένου ἀριθμοῦ «μεταβλητῶν» θὰ ἐξετασθῇ κατωτέρω. Τινὲς τῶν «μεταβλητῶν» τούτων ἀντικατοπτρίζουσι τὴν δυναμικὴν, τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ἐπίδρασιν τῶν συζύγων.

Ἡ μόρφωσις τοῦ συζύγου. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, ἡ ἱκανοποίησις τῆς συζύγου ἐκ τοῦ γάμου εἶναι πολὺ μεγαλύτερα ὅταν ὁ σύζυγος ἔχῃ ἀνωτέραν μόρφωσιν. Ἡ ἀνάλυσις δεοντολογικῶν δεδομένων δεικνύει ἐπίσης ὅτι αἱ περισσότεραι γυναῖκες προσδοκοῦν, ὅπως οἱ σύζυγοί των εἶναι σύντηφοι καὶ φίλοι, μεταχειρίζονται αὐτὰς ἰσοτιμῶς, καὶ ὅπως τὰς συμβουλεύονται κατὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἀφορωσῶν εἰς τὴν οἰκογένειαν.¹ Κατ' ἀκόλουθίαν δὲν θὰ ἀνεμνετο νὰ ἀντλοῦν ἱκανοποίησιν ἐκ τῆς ἐγγάμου σχέσεως, εἰμὴ μόνον εἰς περιπτώσιν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ συνῆπτον γάμους

1. Αἰδοῦθι.

μὲ Ἀθηναίους ἀποφοίτους πανεπιστημίων, οἱ ὅποιοι πιθανότατα θὰ ἱκανοποιῶν τὰς προσδοκίας των. Ἐν τούτοις, μικρὸν ποσοστὸν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐμμένουν εἰς τὰς πατροπαραδότους ἀρχὰς περὶ ἀνδρικῆς κυριαρχίας, εὗρισκον ἱκανοποίησιν ἐκ τοῦ γάμου των μὲ ὀλιγότερον μορφωμένους ἀνδρας (στοιχειώδους ἢ μέσης ἐκπαιδεύσεως), οἱ ὅποιοι συχνότατα πληροῦν τὰς περὶ κυριάρχου ἀρρένων προσδοκίας των.

Τὸ εἰσόδημα τοῦ συζύγου. Ὁ πίναξ 8 δεικνύει ὅτι, ἐνθ' εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπάρχει σχεδὸν γραμμικὴ σχέσις μεταξύ τοῦ βαθμοῦ ἱκανοποιήσεως καὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ συζύγου, εἰς τὴν Ἑλλάδα μόνον εἰς τὰς ἀκραίαις περιπτώσεις τῶν πολὺ χαμηλῶν καὶ τῶν πολὺ ὑψηλῶν μισθῶν συμβαίνει τοῦτο. Καὶ πάλιν πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι διὰ τὴν Ἑλλάδα τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα ἀναφέρονται μόνον εἰς τὰς μὴ ἐργαζομένας συζύγους, ἐνθ' αὐτὰ γαλλικὰ στοιχεῖα περιλαμβάνουσι τὰς ἐργαζομένας καὶ τὰς μὴ ἐργαζομένας συζύγους.

Ὅτε ἐγένετο ὁμαδοποίησις ὄλων τῶν Ἑλληνίδων, τῶν ὁποίων οἱ σύζυγοι κερδίζουσι ὀλιγότερον τῶν 3.000 δραχμῶν κατὰ μῆνα (ἤτοι, ὀλιγότερον τῶν \$ 100 κατὰ μῆνα), ὁ μέσος βαθμὸς ἱκανοποιήσεως ἦτο 3,52, ἐνθ' ὁ μέσος βαθμὸς ἱκανοποιήσεως ὄλων τῶν γυναικῶν τῶν ὁποίων οἱ σύζυγοι κερδίζουσι ἄνω τῶν 3.000 δραχμῶν ἦτο 3,76. Κατὰ μέσον ὄρον λοιπὸν, ὅταν ὁ μισθὸς εἶναι πολὺ χαμηλὸς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν βασικῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκογενείας, ἡ ἱκανοποίησις εἶναι μικροτέρα ἐκείνης ἢ ὁποῖα παρατηρεῖται ὅταν ὁ μισθὸς ἐπαρκῆ διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας. Ἡ ἱκανοποίησις, ἐν τούτοις, εἰς διάφορα μισθολογικὰ ἐπίπεδα ἐξαρτᾶται βασικῶς ἐκ τῶν ὑλικῶν προσδοκιῶν τῆς συζύγου (παρὰ ἐκ τοῦ ἀπολύτου ποσοῦ διαθέσιμων χρημάτων), καὶ πιθανὸν ἐκ τοῦ ἐὰν ὁ σύζυγος χρησιμοποῖ ὀλιγόληρον τὸν μισθὸν τοῦ διὰ τὴν οἰκογένειαν ἢ ὄχι.

Τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον δὲν θεωρεῖται ὡς κατ' ἐξοχὴν σημαντικὸν διὰ τὰς καλὰς σχέσεις τοῦ ζεύγους οὔτε ἀπὸ τῶς Ἑλληνίσις οὔτε ἀπὸ τῶς Ἑλληνίδας, οἱ ὅποιοι κατατάσσουσι τοῦτο πέμπτον εἰς ἀξίαν, μετὰ τὴν «συμφωνίαν χαρακτήρων καὶ τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν», τὰς ἀεκήλσεις ἀγάπης καὶ τρυφερότητος», τὴν «τεκνονομίαν», καὶ τὴν «σεξουαλικὴν συμφωνίαν».

ΠΙΝΑΞ 9. Ἱκανοποιήσις τῆς συζύγου ἐκ τοῦ γάμου καὶ διάρθρωσις τῆς οἰκογενειακῆς ἐξουσίας

Βαθμοὶ ἱκανοποιήσεως	Χαρακτήρ διάρθρωσεως οἰκογενειακῆς ἐξουσίας			
	Ἡ σύζυγος ἐπικρατεῖ	Ἡ σύζυγος ὑπερισχύει	Ἰσότης ἀποφάσεων	Ὁ σύζυγος ἐπικρατεῖ
Ἑλλάς	3,44	3,82	3,53	3,53
Γαλλία	3,55	3,57	3,86	3,65

Ἡ ἀπασχόλησις τῆς συζύγου. Αἱ ἀπασχολούμεναι ἐπαγγελματικῶς σύζυγοι εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρίσκουν μικροτέραν ἱκανοποίησιν (βαθμὸς ἱκανοποιήσεως: 3,36) ἀπὸ τὰς μὴ ἐργαζομένας συζύγους (3,67). Ἡ αὐτὴ γενικὴ τάσις παρατηρεῖται καὶ εἰς Γαλλίαν (βαθμὸς ἱκανοποιήσεως ἐργαζομένων γυναικῶν-συζύγων: 3,60 καὶ μὴ ἐργαζομένων: 3,70).

Παρά τὸ ὅτι ἀδρομερῆς μόνον σύγκρισις εἶναι δυνατὴ, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ἔχουν ὑπαχθῆ ὅλαι αἱ ἐργαζόμεναι γυναῖκες τῶν διαφορῶν ἐπαγγελματικῶν κατηγοριῶν, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀμοιβὴ ἢ αἱ συνθήκαι ἐργασίας τῶν, εἶναι ἀξιολογητέον ὅτι ἡ ἀπασχόλησις τῶν γυναικῶν σχετίζεται μὲ ἓνα καὶ μόνον δεικτικὴν ἱκανοποίησιν ἐκ τοῦ γάμου: τὴν ἱκανοποίησιν τὴν πηγαζουσάν ἐκ τοῦ βιοτικῶ ἐπιπέδου. Εἶναι ἀληθές ὅτι αἱ ἐργαζόμεναι σύζυγοι εἶναι ὀλιγότερον ἱκανοποιημένα μὲ τὸ βιοτικὸν τῶν ἐπιπέδον ἀπὸ τὰς μὴ ἐργαζομένας συζύγους, ἀλλ' ὅταν γίνεται ἐπανυπολογισμὸς τῶν βαθμῶν ἱκανοποιήσεως (καὶ αὐτὴν τὴν φοράν διὰ τῆς παραλείψεως τοῦ βαθμοῦ τοῦ βασιζομένου ἐπὶ τῆς ἱκανοποιήσεως ἐκ τοῦ βιοτικῶ ἐπιπέδου), δὲν ὑφίσταται διαφορὰ μεταξὺ ἐργαζομένων καὶ μὴ ἐργαζομένων γυναικῶν-συζύγων, ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν ἱκανοποιήσεως αὐτῶν ἐκ τοῦ γάμου τῶν (ὁ βαθμὸς ἱκανοποιήσεως εἶναι 3,64 δι' ἀμφοτέρας τὰς κατηγορίας γυναικῶν). Ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον αἱ ἐργαζόμεναι σύζυγοι μένουσιν ὀλιγότερον ἱκανοποιημένα μὲ τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τῆς οἰκογενείας ὀφείλεται πιθανῶς εἰς τὰς μεγαλύτερας προσδοκίας τῶν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀνάσεις, τὸν ἱματισμὸν καὶ τὴν ψυχαγωγίαν. Ἡ ἀνάλυσις δεοντολογικῶν στοιχείων δεικνύει ὅτι αἱ ἐργαζόμεναι σύζυγοι, συγχρόνως τὸν μὴ ἐργαζομένων συζύγων, ἔχουν μεγαλύτερας ἀπαιτήσεις ἐκ μέρους τῶν συζύγων τῶν, παρὰ τῶν ὁσίων προσδοκῶν τὴν ἐξασφάλισιν ὅχι μόνον τῆς καθημερινῆς πενιχρᾶς τροφῆς ἀλλὰ καὶ τοῦ ἱματισμοῦ, πολυτελῶν ἀνεσῶν καὶ διασκεδάσεων.¹

Ἡ διάρθρωσις τῆς ἐξουσίας. Ὁ Πίναξ 9 δεικνύει ὅτι ὑπάρχουν δύο κατηγορίαι Ἑλληνίδων αἱ ὁποῖαι εἶναι ἱκανοποιημένα ἐκ τῆς ἐγγάμου σχέσεώς τῶν: (α) Ἡ πρῶτὴ κατηγορία περιλαμβάνει τὰς ἐχούσας αὐταρχικὸς συζύγους (4% ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἀπὴν-

τησαν) καὶ αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν μικρὸν πυρῆνα γυναικῶν μὲ ἀντιλήψεις ἐχομένας τῶν παραδοσῶν, ἀγροτικῆς προελευσεως καὶ μικρᾶς μορφώσεως, καὶ υἰανόρουσ με ἀνορας ἀγροτικῆς προελεύσεως καὶ χαμηλοῦ μορφωτικοῦ επιπέδου, ἐς ἴσου προσκεκολλημένους εἰς τὰς κατα παραοσιν ἀξίας περὶ ἀνορικῆς κυριαρχίας. Αἱ γυναῖκες αὗται ἱκανοποιούνται μόνον ὅταν οἱ συζυγοὶ τῶν ἐπιβάλλονται εἰς τὴν οἰκογένειαν, καὶ εἶναι συνήθως ἱκανοποιημένοι, δεδομένου ὅτι ἡ ἰσοα τὴν ὅποιαν ἔχουν περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ὡς συζύγων ταυτίζεται μὲ ἐκείνην τῶν συζύγων τῶν. (β) Ἡ δευτέρα κατηγορία εἶναι αἱ γυναῖκες τῶν ὁσίων ἢ γνῶμῃ βαρύνει εἰς τὴν λῆψιν ἀποφάσεων περὶ οἰκογενειακῶν ζητημάτων. Αἱ γυναῖκες αὗται εἶναι πολὺ περισσοτέρας (40% ὅλων τῶν γυναικῶν) συνήθως αἱ ἰδια λαμβάνουν τὰς ἀποφάσεις ἢ τὰς συμβουλεύονται οἱ σύζυγοι τῶν διὰ τὰς δύο κατ' ἐξοχὴν ἀπὸ κοινῶ λαμβανόμενας ἀποφάσεις (τὸν ἀριθμὸν τῶν τέκνων καὶ τὰς σχέσεις μετὰ τῶν πενθερῶν). Οὐδέποτε ὁμως συναγωνίζονται τοὺς συζύγους τῶν εἰς τὸν τομέα τῶν ἀνδρικῶν ἀποφάσεων (τὴν ἐπιλογὴν τῶν φίλων καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἐλευθέρου χρόνου).

Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὰς Ἦνομένας Πολιτείας αἱ γυναῖκες αἰσθάνονται λίαν ὑχαριστήμεναι ἐκ τοῦ γάμου τῶν, ὅταν ὑφίσταται ἰσότης ἀποφάσεων, τὸ γνωστὸν «50% πρὸς 50%» διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῆς ἐξουσίας μεταξὺ τῶν συζύγων. Πιθανὸν ὁ μέγας οὗτος βαθμὸς ἱκανοποιήσεως ἐκ τῆς ἴσης ἀσκήσεως ἐξουσίας ἀντικατοπτρίζει τὸ ὅτι εἰς Παρισίους καὶ εἰς Detroit ἡ ἰδέα τῆς ἰσότητος μεταξὺ τῶν φύλων εἶναι κατὰ κανὸνα παραδεκτὴ, ἐνῶ εἰς τὰς Ἀθήνας αἱ γυναῖκες φαίνεται ὅτι προτιμοῦν τὴν ἐξουσίαν ἀντὶ τῆς ἰσότητος. Οὕτως, ἀρέσκονται νὰ λαμβάνουν τὰς ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι κατὰ κανὸνα θεωροῦνται ὡς προσιδιάζουσαι εἰς τὴν γυναῖκα καὶ νὰ ζητῆται ἡ γνῶμῃ τῶν δι' ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι συνήθως λαμβάνονται ἀπὸ κοινῶ ἀπὸ τοὺς δύο συζύγους. Θὰ ἔπρεπε ὁμως νὰ σημειωθῆ ὅτι αἱ εἰς τὴν διαχείρισιν χρημάτων ἀφορῶσαι ἀποφάσεις δὲν ἔχουν ἰδιαιτέραν τινὰ οἰσαστικὴν σχέσιν πρὸς τὸν γυναικεῖον χαρακτήρα.

Διάφορα τοῦ γάμου. Ὁ Πίναξ 10 δεικνύει ὅτι ἡ ὑπόθεσις καθ' ἣν ἡ ἐκ τοῦ γάμου ἱκανοποίησις μειοῦται μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, ἀληθεύει εἰς τὴν Ἑλλάδα, μὲ μίαν ἐξαιρέσιν, ὅτι κατὰ τὸν χρόνον ἀπὸ

1. Αὐτόθι.

ΠΙΝΑΞ 10. Βαθμοὶ ἱκανοποιήσεως καὶ ὑπολογιζομένη διάρκεια τοῦ γάμου

Βαθμοὶ ἱκανοποιήσεως	Ἐπολογιζομένη διάρκεια τοῦ γάμου				
	Ὀλιγώτερον τῶν 3 ἐτῶν	3 - 9 ἔτη	10 - 19 ἔτη	20 - 29 ἔτη	Πέραν τῶν 30 ἐτῶν
Ἑλλάς	4,17	3,39	3,77	3,66	3,43
Γαλλία	4,05	3,78	3,52	3,60	3,62

τριῶν ἐτῶν ἕως ἑννέα ἐτῶν ἐγγάμου βίου ἢ ἐκ τοῦ γάμου ἱκανοποιήσεις μειοῦται εἰς μέγαν βαθμόν. Κατὰ τὰ ἐτῆ αὐτὰ ἡ παρούσα εἶναι ἐλευθερία τῆς σοβαρῶς, ἰδιαίτερος δὲ εἰς ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀπογευματινὰς καὶ νοκτερινὰς ἐξόδους. Αἱ ἐκτὸς κατοικίας διασκεδάσεις ἀποτελοῦν σημαντικὸν στοιχεῖον τῆς ἀθηναϊκῆς ἐγγάμου ζωῆς, εἰς τοιοῦτον βαθμὸν μάλιστα, ὥστε ἐνίοτε ἢ ἐκ τοῦ γάμου εὐτυχία νὰ ἐπιρραΐζεται καὶ νὰ σταθμίζεται ἀκόμη ἐκ τῆς συχνότητος τῶν ἐξόδων. Ἐνεκα τούτου, ὅταν αἱ Ἀθηναῖαι σύζυγοι ἔχουν πολλὰ μικρὰ τέκνα, ἔχουν τὴν τάσιν νὰ κρινόντων ἐναὐτὰς μὴ ἱκανοποιημένας. Ὅταν τὰ τέκνα τῶν ἀρχίζοντων νὰ φοιτοῦν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ αἱ σύζυγοι ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἐπαναλαμβάνουν τὰς ἐξόδους των, συνοδεύονται ἐνίοτε ὑπὸ τῶν τέκνων των, ἢ ἐκ τοῦ γάμου ἱκανοποιήσεις ἐνισχύεται, διὰ νὰ μειωθῇ ἐκ νέου μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ ἀτελής ἐπαλήθευσις τῆς ὑποθέσεως τῆς ἀφορώσεως εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἐκ τοῦ γάμου ἱκανοποιήσεως μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, ἐξηγεῖται ὑπὸ τῆς Michel ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑφιστάμενης κρίσεως στέγης εἰς Παρισίους, κρίσεως ἢ ὅποια καθίσταται λίαν ἀισθητὴ κατὰ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν καὶ κατὰ τὴν ἐνηλικίωσιν τῶν τέκνων.

ἀνακεφαλαίωσης καὶ συμπεράσματα

Ἡ ἀνωτέρω περὶ ἱκανοποιήσεως συζήτησις δεικνύει ὅτι ὁ βαθμὸς ἱκανοποιήσεως τῶν γυναικῶν ἐκ τοῦ γάμου ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τοῦ ἐπιπέδου τῶν προσδοκῶν των ἐκ τοῦ γάμου καὶ ἐκ τοῦ βαθμοῦ κατὰ τὸν ὅποιον αἱ προσδοκίαι τῆς ἀποστολῆς των συμπίπτουν μὲ ἐκεῖνας τῶν συζύγων των. Οὕτως, ἡ παρούσα μελέτη δεικνύει ὅτι ἡ περὶ «ρόλου» θεωρία θὰ ἦτο δυνατόν νὰ καταστῇ λίαν καρποφόρος διὰ τὴν μελέτην τῆς οἰκογενείας. Ὁρισμένα δεοντολογικὰ δεδομένα ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἀπόψεις τῶν συζύγων φαίνονται χρήσιμα διὰ τὴν κατανόησιν τῶν ἐκ τοῦ γάμου προσδοκῶν καὶ τῶν δυναμικῶν συντελεστῶν οἱ ὅποιοι συνέβαλον εἰς τὴν δημιουργίαν ἱκανοποιητικῆς ἢ μὴ ἐγγάμου σχέσεως.

Ἐνῶ αἱ γενικαὶ τάσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐκ τοῦ γάμου ἱκανοποίησιν συμβαδίζουν συνήθως μὲ τὰς τάσεις τὰς παρατηρουμένας εἰς τὰς προηγμένας βιομηχανικὰς χώρας (μὲ τὴν ἐξαιρέσιν ὅτι ἡ ἐπικράτης τῆς συζύγου μᾶλλον παρὰ ἡ ἰσότης μεταξὺ συζύγων εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεων αὐξάνει τὸν βαθμὸν τῆς ἐκ τοῦ γάμου ἱκανοποιήσεως), τὰ κοινωνικο-οικονομικὰ χαρακτηριστικά, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν σύζυγον, φαίνεται νὰ ἐπιρραζόντων διαφοροτρόπως τὴν ἐξουσίαν του. Θὰ ἦτο λίαν σημαντικόν ἂν ἦτο δυνατόν νὰ καθορισθῇ κατὰ πόσον αἱ παρατηρούμεναι τάσεις εἶναι ἀντιπροσωπευτικαὶ χώρας ἐυρισκομένης εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἐκβιομηχανισμοῦ καὶ ἂν αὐτὰ ἀνευρίσκονται εἰς ἄλλας ὑπὸ ἐκβιομηχανίαν χώρας. Θὰ ἦτο ἐπίσης ἐνδιαφέρον νὰ συνεχισθῇ ἡ ἔρευνα, ὥστε νὰ προσδιορισθῇ κατὰ πόσον ἡ ἐξασθένεισις τῶν ἐκ παραδόσεως ἀξιών περὶ κυριαρχίας τοῦ ἄρρενος εἰς τὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα, ὡς αἱ Ἀθήναι, θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀντιστροφὴν τῶν τάσεων οὕτως, ὥστε οἱ ἔχοντες τὴν εὐρυτεράν μὀρφωσιν καὶ λαμβάνοντες τοὺς μεγαλυτέρας μισθοὺς ἄνδρες νὰ ἀσκοῦν τὴν μεγαλυτέραν ἐξουσίαν εἰς τὴν οἰκογένειαν.

«νομίζω δὲ γυναῖκα κοινωνὸν ἀγαθῆν οἴκου οὔσαν πάνυ ἀντίρροπον εἶναι τῷ ἀνδρὶ ἐπὶ τὸ ἀγαθόν. ἔρχεται μὲν γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν διὰ τῶν τοῦ ἀνδρὸς πράξεων τὰ κτήματα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, δαπανᾶται δὲ διὰ τῶν τῆς γυναικὸς ταμιευμάτων τὰ πλείστα. καὶ εὔ μὲν τούτων γιγνομένων αὐξοῦνται οἱ οἶκοι, κακῶς δὲ τούτων πραττομένων οἱ οἶκοι μειοῦνται».